

N:o 61.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 22 april 1898.

— — — — Andra Kammaren den 23 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af § 2 mom. 3 och § 11 mom. 1 i lagen den 24 maj 1895 angående skyldighet för kommuner och enskilde att fullgöra requisitioner för krigsmagts behof.

(Lagutskottets utlåtande n:o 40.)

Till Konungen.

Genom proposition den 22 januari innevarande år har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga ett i propositionen innefattadt förslag till lag om ändrad lydelse af § 2 mom. 3 och § 11 mom. 1 i lagen den 24 maj 1895 angående skyldighet för kommuner och enskilde att fullgöra requisitioner för krigsmagts behof.

Vid granskning af detta förslag har Riksdagen icke funnit något att erinra mot den deruti innefattade ändringen af § 2 mom. 3.

Deremot anser Riksdagen, att något egentligt behof af den ifrågasatta ändringen af § 11 mom. 1 icke förefinnes, då väl i de flesta fall en requisitions värde skall kunna afgöras efter den taxa, som fastställts af den i § 11 omförmälda kommissionen, och det alltså endast i undan-

tagsfall torde blifva behöfligt att hänskjuta frågan härom till särskild pröfning af kommissionen. Derjemte möter mot den föreslagna ändringen den betänklighet, att staten kunde komma att för en requisition få utgifva allt för hög ersättning, såsom t. ex. för det fall, att den militäre befälhafvaren eller myndigheten ansåge sig, för tvists undvikande, böra godkänna ett ersättningsanspråk, äfven om detta vore oskäligt tilltaget.

Riksdagen, som för den skull funnit Eders Kongl. Maj:ts ifrågasvarande proposition icke kunna i oförändradt skick bifallas, har alltså, med anledning af propositionen, för sin del antagit följande

L a g

om ändrad lydelse af § 2 mom. 3 i lagen den 24 maj 1895 angående skyldighet för kommuner och enskilde att fullgöra requisitioner för krigsmagtens behof.

Härigenom förordnas, att § 2 mom. 3 i lagen den 24 maj 1895 angående skyldighet för kommuner och enskilde att fullgöra requisitioner för krigsmagtens behof skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 2.

3. Vederbörande kommun ansvarar för utgörande af requisition, som i mom. 1 afses, så framt icke requisitionen enligt § 4 mom. 2 ställes omedelbart till den, som skall densamma fullgöra; och eger kommunen sjelf besluta rörande sättet och ordningen för fördelningen af det requirerade; dock må å landet i de fall, då requisition ej skulle hinna fullgöras å bestämd tid, derest sammanträde af kommunalstämma eller kommunalfullmäktige skulle afvaktas, kommunalnämnden besluta om fördelningen af det requirerade och hvad dermed eger sammanhang.

Stockholm den 23 april 1898.

Med undersätlig vörndnad.